

Інавгураційна лекція Почесного доктора Національного університету

“Києво-Могилянська академія” Євгена Чолія

***Роль Світового Конгресу Українців
у державотворчих процесах України
та її європейській і євроатлантичній інтеграції***

Вельмишановний пане Президенте НаУКМА!

Високоповажні пані Голово та члени Вченої ради НаУКМА!

Шановні професори та дорогі студенти НаУКМА!

Шановні пані та панове!

Я дуже зворушений присвоєнням мені високого звання Почесного доктора Національного університету “Києво-Могилянська Академія”, що є такою ж національною святинею для українців, як Оксфордський університет для англійців, Сорбонський університет для французів, Болонський університет для італійців, Гайдельберзький університет для німців, Гарвардський університет для американців, Карлів університет для чехів та Ягеллонський університет для поляків.

Упродовж своєї понад 400-літньої діяльності Могилянка продовжує бути носієм духовності українського народу, могутнім чинником формування його національної свідомості та джерелом ідей боротьби за батьківську віру і національну свободу. Взагалі, історія Могилянки тісно пов’язана зі становленням і утвердженням української державності.

У своєму виступі під час урочистостей з нагоди 28-ої річниці Дня Незалежності Президент України Володимир Зеленський назвав заснування Києво-Могилянської академії серед семи “важливих подій яскравої історії” України до 1991 р.

Символічно, що з відродженням незалежності України Могилянка не лише відновила свою діяльність, але й змогла акумулювати найвищі національні прагнення до науки і освіти та запропонувати модерний шлях їхнього реформування. За роки незалежності

України Могілянська виробила новий освітянський стандарт, основними ознаками якого є високий рівень знань, творчий підхід до навчання, академічна свобода та відсутність корупції.

Просвітницька діяльність Могілянської пройшла випробування часом, а її провідники та випускники завжди відігравали важливу роль у розвитку України та в європейському спрямуванні освіти і науки.

З Києво-Могілянською академією пов'язані імена численних визначних особистостей, серед яких зокрема Митрополит Петро Могила, Гетьман Іван Мазепа, Гетьман Пилип Орлик та видатний український філософ і поет Григорій Сковорода. Та й сьогодні Могілянська може гордитись тим, що Прем'єр-міністр України Олексій Гончарук, 5 міністрів та 15 народних депутатів України є випускниками Могілянської.

Попри те, що я проживаю в Канаді, признаюсь, що вже довгі роки виношував думку, щоб узяти в Могілянці, бодай, кілька курсів і в такий спосіб бути причетним до цього високого імені.

У зв'язку з присвоєнням мені звання Почесного доктора Національного університету "Києво-Могілянська Академія", хочу висловити свою глибоку вдячність насамперед Президенту Могілянської, вельмишановному професору Андрію Мелешевичу, який номінував мене на отримання цього почесного звання, а також усім членам Вченої ради, які підтримали цю ініціативу своїм голосуванням.

Я горджуся тим, що відтепер Києво-Могілянська академія є і моїм університетом. Це справді висока честь долучитися до числа раніше удостоєних цього звання видатних науковців, релігійних, політичних і громадських діячів.

Надання мені звання Почесного доктора Національного університету "Києво-Могілянська Академія" я в першу чергу сприймаю як високу оцінку діяльності Світового Конгресу Українців, чи СКУ, який я мав честь очолювати впродовж 10 років.

За цей час СКУ ще більше зміцнив своє партнерство з Києво-Могілянською академією. Воно ґрунтується на наших спільних інтересах, які в першу чергу пов'язані з захистом Української держави від російського агресора, зміцненням демократії в Україні та просуванням її європейської та євроатлантичної інтеграції.

Могілянка завжди з розумінням ставилась до об'єднаного навколо СКУ світового українства та за час мого Президентства СКУ гостинно відкрила йому свої двері для Річних зальних зборів у 2011 р.

А у 2012 р., коли СКУ активно заохочував міжнародну спільноту поширювати в Україні інформацію про користь вступу до Європейського Союзу, у відповідь на моє прохання під час зустрічі у Страсбурзі, колишній Президент Європейського Парламенту Єжи Бузек здійснив поїздку в Україну, де завдяки нашій співпраці виступив перед студентами Києво-Могілянської академії з успішною доповіддю про переваги євроінтеграції України.

Особливо ще хочу відзначити потужну цьогорічну підтримку з боку Могілянки та її Президента в організації діяльності Міжнародної місії СКУ зі спостереження за президентськими та парламентськими виборами в Україні.

У свою чергу, СКУ завжди готовий простягти руку допомоги Києво-Могілянській академії, як це було зокрема у 2010 р., за часів українофобного Міністра освіти і науки Дмитра Табачника. Тоді СКУ підтримав Могілянку в боротьбі проти руйнівного проєкту закону *“Про вищу освіту”*, який був спрямований на те, щоб *“советизувати”* та зруйнувати унікальну, випробовану часом, навчальну систему Києво-Могілянської академії.

Я також тішуся підготовкою заснування Києво-Могілянської фундації Канади, на що СКУ передав частину спадку св. пам'яті Дмитра Шелегона, а також планами Могілянки щодо створення програми, яка буде пов'язана з українською діаспорою.

Ще раз щиро дякую за всю Вашу величезну діяльність та співпрацю з СКУ.

Як Ви знаєте, СКУ є міжнародною координаційною надбудовою українських громад за межами України, що вже понад 50 років представляє інтереси понад 20-мільйонної української діаспори на міжнародному рівні. У 2003 р. СКУ був визнаний Економічною та соціальною радою Організації Об'єднаних Націй як неурядова організація зі спеціальним консультативним статусом та у 2018 р. набув статусу учасника міжнародної неурядової організації в Раді Європи.

Об'єднуючи навколо себе українські громади із понад 60 держав, СКУ має унікальну можливість донести голос українського народу з різних частин світу до провідних міжнародних інституцій та до країн проживання нашої діаспори.

З моменту створення СКУ в 1967 р. його основною метою було відновлення незалежності України, а від 1991 р. – захист та утвердження української державності.

Тому вже під час I Конгресу в 1967 р. СКУ провів масові акції за звільнення України та деколонізацію Радянського Союзу. СКУ також активно підтримував національно-демократичні сили України та крок за кроком наближав їхню перемогу. Рівнож СКУ організовував масштабні акції на захист людських і національних прав та релігійної свободи в Україні, як наприклад, Міжнародну акцію до 1000-ліття Хрещення України.

Взагалі, 50-літня історія СКУ дуже тісно переплітається з новітньою історією України, оскільки протягом перших 25 років СКУ активно підтримував український народ на його довгому і тяжкому шляху до відновлення своєї незалежності, а в другому чвертьстолітті свого існування – СКУ допомагав зміцнити державність України.

Мене часто питають, який є найголовніший здобуток СКУ за всі роки його діяльності. І я без жодного сумніву відповідаю, що це наш внесок у відновлення незалежності України.

Проголошення в 1991 р. Акту незалежності України стало надзвичайним Господнім даром, який увінчав величезні зусилля багатьох поколінь українців за право вільно жити на своїй землі, розвиватись у своїй державі, говорити своєю рідною мовою, а не мовою окупанта, та вільно сповідувати свою, а не чужу віру.

Акт незалежності також став значною подією для багатомільйонної української діаспори, що є інтегральною частиною українського народу. З відновленням незалежності Захід почав трактувати нас державним українським народом, а не етнічною групою колишньої Австро-Угорської, Польської, Румунської чи Російської держав.

Від проголошення в 1991 р. незалежності України СКУ спрямував свою діяльність на визнання України як незалежної суверенної держави країнами Заходу. І вже на кінець грудня 1991 р. Українську державу визнали 57 країн світу.

Ще одним важливим кроком стала підтримка з боку СКУ у вступі України до Організації з Безпеки і Співробітництва в Європі (чи ОБСЄ) у 1992 р., до Ради Європи у 1995 р. та до Світової організації торгівлі у 2008 р.

Від часу свого заснування СКУ надавав і продовжує надавати великої уваги інформуванню світової спільноти про Голодомор для його визнання геноцидом українського народу. З цією метою в 1984 р. СКУ ініціював створення Міжнародної комісії з розслідування Голоду 1932-33 рр. із 7 всесвітньовідомих юристів неукраїнського походження. У своєму остаточному звіті в 1990 р., ще за радянських часів, ця комісія ствердила, що радянську владу слід рішуче засудити за політику, яка, зневажаючи принципи основної моралі, призвела до Голоду 1932-33 рр. Це був перший великий успіх у напрямку міжнародного визнання Голодомору геноцидом українського народу. СКУ перед цією комісією представив визначний юрист Іван Сопінка, який пізніше став суддею Верховного Суду Канади. СКУ й тепер наполегливо продовжує цю працю через свій спеціальний комітет. Завдяки спільним старанням СКУ, його складових організацій та України на сьогодні Голодомор визнали геноцидом українського народу 17 країн світу. Однак перед нами ще багато роботи, оскільки в ООН є 193 країни-члени.

Від 1999 р., СКУ почав направляти в Україну свої міжнародні спостережні місії – як для чесного і прозорого ведення виборчих процесів, так і для відродження віри в силу народного голосу. З особливою активністю наші спостерігачі включилися у моніторинг виборів у такі переломні в українській історії періоди, як Помаранчева революція та президентські й парламентські вибори після Євромайдану.

Велику активність українська діаспора виявила і під час останніх президентських і парламентських виборів в Україні. Цьогорічна Місія СКУ, яку я мав приємність очолювати, була третьою за величиною міжнародною місією під час двох турів президентських виборів та четвертою – під час парламентських виборів. Загалом під час президентських виборів у Місії СКУ узяло участь 249 короткотермінових спостерігачів із 33 країн світу.

Місія СКУ була унікальною. По-перше, тільки вона вела спостереження як в Україні, так і в дипломатичних представництвах України у 25 країнах світу. По-друге, тільки Місія СКУ включала довгострокових спостерігачів, які здійснювали медіа-моніторинг фактів дезінформації – загалом у 28 державах 20 мовами світу. До команди довгострокових спостерігачів входило 125 осіб. Результатом їхньої праці стало публічне виявлення, а відтак протидія, численним випадкам російської дезінформації про Україну

та її виборчі процеси в іноземних медіа, котрі розповсюджувалися на різних мовах через традиційні та соціальні медіа поза межами України, щоб дискредитувати демократію в Україні.

Користуючись нагодою, хочу подякувати експертам Києво-Могилянської школи журналістики за проведення тренінгу для довгострокових спостерігачів СКУ та за допомогу у виготовленні для них системи онлайн-звітності.

І ці зусилля не були марними. Завдяки таким міжнародним спостережним місіям, як місія СКУ, як стверджують результати опитування Національного демократичного інституту міжнародних відносин, значно зросла довіра до виборчого процесу в Україні. Порівняйте: в грудні 2018 р. менш як 50% українських виборців вважали, що президентські вибори будуть *“вільними та справедливими”*, а через 5 місяців, у травні 2019 р., цей відсоток зріс аж до 88%.

Я мав честь та привілей очолювати СКУ від 2008 р. до 2018 р. та разом з ним сприяти захисту і процвітанню Української держави, а також формуванню кращого майбутнього українського народу і тому, щоб він займав чільне місце серед європейської сім'ї народів.

На мої 2 каденції Президентства в СКУ випали дуже відповідальні часи. Як відомо, в цей час Україна постала перед серйозною загрозою *“руського міра”* та втягування в *Митний і Євразійський союзи*, спрямованих на реалізацію імперських планів Російської Федерації.

У зв'язку з такими намірами Російської Федерації колишній Державний секретар США Гілларі Клінтон заявила:

“Є рух, щоб ресоветизувати регіон [...]. Це не буде так називатися. Це буде називатися Митний союз, це буде називатися Євразійський союз чи щось подібне”.

А затим вона застерегла:

“Але не робімо помилку щодо цього. Ми знаємо, якою є їхня мета [...]”.

Усвідомлюючи цю загрозу для нововідновленої Української держави, СКУ твердо вірив, що якнайшвидша інтеграція України до Європейського Союзу та її входження до НАТО, як колективної системи безпеки, є вкрай необхідними, головно тому, що це є найкращою

запорукою незалежності України, реальним рушієм її майбутніх необхідних реформ і модернізації та її подальшого економічного розвитку.

З метою просування європейської та євроатлантичної інтеграції України я відвідав усі 28 країн Європейського Союзу та 28 із 29 країн НАТО. Під час зустрічей з їхніми високопосадовцями я від імені СКУ переконував у користі інтеграції України до Європейського Союзу і НАТО саме для країн-членів ЄС і НАТО, закликав відмежовувати Україну та український народ від недемократичних дій її тодішніх владних структур на чолі з авторитарним Президентом Віктором Януковичем та давати відчутти українському народу, що Європа готова прийняти Україну до своєї спільноти та підписати й ратифікувати *Угоду про асоціацію між ЄС і Україною*, включно з четвертим розділом цієї Угоди про поглиблену та всеохопну зону вільної торгівлі між Україною та ЄС.

Одночасно СКУ активізував свою співпрацю з такими високими міжнародними інституціями, як ООН, Європейський Союз, Рада Європи, НАТО та ОБСЄ. Виступаючи на високих зібраннях цих інституцій та зустрічаючись з їхніми високопосадовцями, я від імені СКУ постійно акцентував на потребі поглиблення зв'язків з Україною як цивілізованою європейською державою, а також наголошував на геополітичному положенні України, яка знаходиться на перехресті торговельних, фінансових і енергетичних шляхів та має важливе значення для колективних європейських інтересів, а особливо для збереження регіонального миру і стабільності.

СКУ також звертав увагу на важливість інформування народу України про користь вступу до Європейського Союзу з боку Європи.

У листопаді 2013 р., СКУ разом з українськими організаціями діаспори із 40 країн світу я звернувся до провідників ЄС із закликом підтримати підписання *Угоди про асоціацію між ЄС і Україною*, акцентуючи на користі цієї угоди як для України, так і для держав Європейського Союзу, де проживає багато українців.

У кінці листопада 2013 р., коли тодішні владні структури України відмовились від підписання *Угоди про асоціацію*, відвернулись від закликів Євромайдану та приховано вели нові антиукраїнські переговори з Російською Федерацією, СКУ взяв на себе історичну роль бути голосом народу України перед Європейським Союзом.

28 листопада 2013 р., під час Третього саміту Східного партнерства у Вільнюсі, я виступив у Литовському Парламенті на засіданні голів комітетів із закордонних справ Парламентів Європейського Союзу. Там я від імені СКУ наголосив, що голос Євромайданів є набагато важливіший від рішень авторитарного режиму в Україні та закликав Європейський Союз позитивно відгукнутись на явне бажання українського народу інтегруватись у Європу.

Українська діаспора на чолі з СКУ також активно долучилася до Євромайдану в Києві та постійно інформувала про європейські прагнення українського народу під час масштабних Євромайданів, що пройшли на знак солідарності з народом України у 42 країнах світу за участі українських громад, а також урядовців, преси та інших громадян цих країн світу.

Рівночасно СКУ разом зі своєю мережею на різних рівнях робив усе, щоб прискорити запровадження для громадян України безвізового режиму, що є важливим чинником для поширення серед її населення європейських ідеалів про демократію і людські права.

СКУ був переконаний, що чим більше українці ознайомляться з європейським способом життя, тим сильнішим буде їхнє прагнення до Європи та бажання назавжди розпрощатися з радянським минулим.

Рівнож СКУ активно допомагав і продовжує захищати європейський вибір України, яка вже понад 5 років потерпає від гібридної війни Російської Федерації, котра незаконно окупувала Крим та окремі території Східної України, посадила в тюрми багатьох українців та кримських татар за надуманими звинуваченнями та захопила заручників на окупованих територіях. Українці діаспори сприймають як свій власний біль те, що понад 13,000 військових та цивільних осіб загинули від рук російських сил, 30,000 повернулись додому пораненими, а понад 1,5 млн українців були вимушені покинути свої домівки в зоні бойових дій.

СКУ наголошував міжнародній спільноті, що події на Сході України є кризою світового масштабу, а не виключно українською кризою, та що, захищаючи свою територіальну цілісність, Україна захищає європейські цінності та стримує просування російського агресора на Захід. СКУ також закликав міжнародну спільноту зрозуміти, що Президент Російської Федерації кидає йому виклик своїми агресорськими діями в Східній Україні. СКУ неодноразово привертав увагу до глобальної небезпеки російської агресії, гіркими

прикладом чого стали російська агресія в Грузії у 2008 р., дестабілізація цього регіону та знищення в липні 2014 р. літака Малайзійських авіаліній із майже 300 пасажирами із 10 країн світу. СКУ постійно наголошував: якщо світ не зробить рішучих дій та не допоможе Україні захистити свої кордони то Президент Владімір Путін буде точно йти далі на Захід і випробувати статтю 5 *Угоди НАТО*, що може призвести до третьої світової війни. Ви, напевно, знаєте, ця стаття передбачає, що напад на країну НАТО вважатиметься нападом на всі країни НАТО, які зобов'язуються надати постраждалій країні допомогу, включно з застосуванням збройної сили.

Одночасно з цим СКУ спонукав світ зрозуміти, що, порушивши територіальну цілісність України, Російська Федерація фактично поставила під сумнів всю світову систему безпеки, яка базується на визнанні недоторканності кордонів. І тому всяке толерування дій російського агресора може заохотити авторитарні режими загарбувати території інших суверенних держав. Взагалі, СКУ робив все можливе, щоб не залишити український народ сам на сам у цій боротьбі з російським агресором.

Наприклад, у 2015 р., під час моїх зустрічей у Брюсселі з високопосадовцями ЄС, Ради Європи і НАТО та на виступах перед Комітетом з політичних питань і демократії Парламентської асамблеї Ради Європи і Делегацією до Парламентського комітету асоціації ЄС-Україна, я закликав відновити цільові санкції проти Російської Федерації за порушення Мінських угод, активно протистояти російській дезінформації, яка дестабілізує міжнародну спільноту та запровадити для українських громадян безвізовий режим для посилення євроінтеграції України.

У 2016 р., виступаючи на Експертному форумі Варшавського Саміту "*НАТО в захисті миру: 2016 р. і далі*" я закликав НАТО чітко і недвозначно заявити, що, захищаючи свої східні кордони, Україна зупиняє просування російської агресії далі на Захід, у Європу, а також зміцнювати та поглиблювати своє партнерство з Україною.

Цього ж року я також виступив у Тбілісі, Грузія, на додатковому заході сесії Парламентської асамблеї ОБСЄ на тему "*Порушення людських прав та фундаментальних свобод у Криму*", де заохочував ОБСЄ використати всі можливості для моніторингу судових процесів політично вмотивованих судів на Кримському півострові, а також у Російській Федерації, до якої насильно перевозиться багато політичних в'язнів, щоб вони постали перед судом.

У 2017 р., на додатковому заході в рамках Парламентської асамблеї ОБСЄ у Відні на тему: *“Посилення енергетичної безпеки в регіоні ОБСЄ”* я закликав зменшити енергетичну залежність від Російської Федерації, яка неодноразово використовувала енергетичну залежність як інструмент для політичного тиску і залякування не лише України, але й держав ЄС, а також спонукав до диверсифікації шляхів отримання енергоресурсів.

А у 2018 р., під час виступу в Об’єднаних Арабських Еміратах на семінарі Офісу ООН з координації гуманітарних ситуацій, зважаючи на нищівні наслідки російської агресії в Україні, спонукав до надання їй пакета суттєвої гуманітарної підтримки у зв’язку з найбільшою невидимою кризою з часів Другої світової війни.

Просування вищезгаданих актуальних українських питань на світовому рівні СКУ здійснював у співпраці з найвищими владними структурами України від 2014 р., зокрема й на підставі *Меморандуму про співпрацю між Світовим Конгресом Українців та Кабінетом Міністрів України*. Такою постійною адвокаційною працею СКУ активно сприяв засудженню світовою спільнотою агресорських дій Російської Федерації; припиненню її членства у Великій Вісімці; прийняттю і продовженню проти Російської Федерації економічних санкцій та наданню Україні гуманітарної, технічної, фінансової та військової допомоги.

Я неодноразово був активним учасником обговорення на міжнародних форумах шляхів відшкодування Російською Федерацією багатомільйонних збитків, яких вона завдала Україні та її мешканцям внаслідок своїх агресорських дій в Криму та на Донбасі. Зокрема у жовтні 2018 р., на сесії *“Правові дії: українські позови проти Росії в міжнародних судах”*, яка пройшла в рамках конференції *“Безпека України та її важливість для Великої Британії”* в Лондоні, я представив питання про те, як з цією метою можна використовувати судову систему, включно і Європейський Суд з прав людини та арбітражі. Я також наголошував на важливості створення міжнародної комісії, яка б сприяла підготовці судових справ та займалась пошуками фінансів на міжнародному ринку капіталу для провадження таких справ і пропонувала для цього юристів.

В цей критичний для України час, від 2013 р. до 2018 р. я, як Президент СКУ, здійснив 147 міжнародних подорожей до 51 країни світу, що включало близько 1,500 двосторонніх зустрічей з високопосадовцями, представниками громадянського

суспільства та експертами різних країн світу, більше 160 виступів на офіційних заходах та понад 200 зустрічей з українськими громадами.

Попри те, що і владні структури України, і СКУ разом з українською діаспорою просували ті самі питання, я хотів би наголосити на особливостях діаспорного впливу на міжнародному рівні. А він полягає насамперед у тому, що, представляючи українські питання західним урядам, ми говоримо з ними як громадяни чи постійні жителі цих країн. Таким чином, ми розмовляємо з канадською владою як канадці, з владою США як американці, з владою Великої Британії, як британці та з українського походження. Саме тому СКУ може переконливо наголошувати їм, що підтримувати Україну є не лише в інтересах України, а й інтересах країн нашого проживання.

Рівночасно, СКУ всіляко протистоїть потужній російській дезінформаційній машині, яка намагається дискредитувати Україну як державу та економічно знищити її.

3 листопада 2015 р. колишній заступник помічника Державного секретаря США Бенджамін Зіф так свідчив перед Підкомітетом зі співробітництва у справах європейської та регіональної безпеки Комітету із закордонних відносин Сенату США про російську дезінформацію:

“Кремль спонсорує ці зусилля вишуканою пропагандою вартістю 1,4 млрд доларів США в рік на своїй території та закордоном, що [...] досягає 600 млн людей у 130 державах світу 30 мовами. Російський уряд також фінансує науково-дослідні центри та організації в сусідніх державах, які мають сприяти досягненню його цілей – поширенню брехливих кремлівських наративів; зображенню Заходу загрозою; та підриву довіри до незалежних медіа, а також західних інституцій і цінностей”.

Ще кілька років тому було важко уявити, як протистояти потужній російській дезінформаційній кампанії. Але тепер кожен з нас має доступ до різних електронних інформаційних джерел, а також до різних соціальних мереж, як наприклад, до фейсбуку, твітеру, лінкедіну і гугл-плюсу, що дає можливість не лише діставати інформацію, але й швидко обмінюватися думками про неї з дуже широким колом людей з усього світу. Наприклад, користувачами фейсбуку сьогодні є 2.4 мільярда осіб. Тому сьогодні кожен із нас може стати воїном інформаційного фронту на користь України, для чого треба не

лише цікавитися новинами, але й постійно реагувати на різні факти російської дезінформації.

Тому закликаю всіх Вас наполегливо працювати, щоб якомога ширше розповсюджувати про Україну правдиву інформацію, що є дуже важливим чинником у сучасному світі. Активно використовуйте всі сучасні електронні та інші засоби, включно з соціальними мережами, знайомте світ зі справжньою Україною та в такий спосіб підносьте її міжнародний імідж і протидійте російській дезінформації. А зокрема діліться успішним досвідом Могилянки в діяльності без корупції.

У зв'язку з російською агресією, СКУ також розгорнув в Україні різні Гуманітарні ініціативи, через які сприяє підвищенню в Україні рівня тактичної медицини, допомагає фізичному і психологічному лікуванню, оперуванню та протезуванню потерпілих.

Напевно, найбільш відомим є проєкт “*Захист патріотів*”, який у 2014 р. при СКУ заснувала колишня Виконуюча обов'язки Міністра охорони здоров'я України та колишній Директор Гуманітарних ініціатив СКУ д-р Уляна Супрун у відповідь на збройну агресію Російської Федерації на Сході України з метою зберегти життя українських воїнів-захисників під час бойових дій на Сході України.

На сьогодні завдяки нашій ініціативі, яку активно фінансово підтримала українська діаспора, а також окремі держави світу та українці з України, покращені аптечки першої допомоги вже отримали понад 21,000 українських захисників, а курс бійця-рятувальника пройшли понад 36,000 українських бійців та курсантів.

У рамках гуманітарної ініціативи “*Захист патріотів*” СКУ також запровадив в Україні низку дотичних курсів з надання невідкладної допомоги – для медиків військ спеціального призначення, офіцерів Патрульної служби України та навіть для українських школярів і молоді.

Для розвитку тактичної медицини в Україні гуманітарна ініціатива “*Захист патріотів*” провела в Києві дві тематичні міжнародні конференції, де з цивільними й військовими медиками з України, взяли участь міжнародні експерти у сфері тактичної медицини з США, Канади та інших країн НАТО.

Ще одним нашим спільним успіхом стало надання Православній Церкві України Томосу про автокефалію. Ця подія увінчала як прагнення народу України, так і десятиліття невпинної праці в цій площині з боку СКУ та об'єднаної навколо нього української

діаспори. З цією метою я мав 2 зустрічі зі Вселенським Патріархом Варфоломієм I, під час яких закликав його видати Томос про автокефалію Української Православної Церкви та вручив Резолюції Річних загальних зборів СКУ по цій справі.

Нам вдалося донести до Вселенського Патріарха, що Томосу прагнуть як 40 мільйонів українців в Україні, так і 20 мільйонів українців діаспори. Ще й більше того, ми могли робити цей заклик від імені українців, які належать до Української Православної Церкви Європи, Канади, США, Південної Америки, Австралії та Нової Зеландії, що безпосередньо підлягають Вселенському Патріарху.

Крім цього, я неодноразово закликав від імені СКУ Ієрархів Святого Престолу визнати Патріарший статус Української Греко-Католицької Церкви та вручив відповідні Резолюції Річних загальних зборів СКУ по цій справі. Рівнож, у 2018 р., я від імені СКУ привітав Святійшого Отця, Папу Римського Франциска, під час його відвідин Собору святої Софії Української Греко-Католицької Церкви в Римі та подякував за молитви за Україну й за гуманітарну допомогу українському народу, а також просив Папу Римського відвідати Україну.

Своєрідним показником результативності праці СКУ стало рішення Генеральної прокуратури та Міністерства юстиції Російської Федерації в липні 2019 р. про визнання СКУ небажаною організацією, з закидом про те, що СКУ становить загрозу основам конституційного ладу і безпеки Російської Федерації. Європейський Парламент вже засудив це рішення. Я тепер очолюю Комітет, який буде оскаржувати ці рішення в судах Російської Федерації та в Європейському суді з прав людини в Стразбурзі.

Самозрозуміло, що в одному виступі важко охопити всю працю, яку СКУ та об'єднана навколо нього українська діаспора зробили протягом 2008-2018 рр.

Однак очевидним є той факт, що своїми зусиллями СКУ долучився:

- до просування *Угоди про асоціацію між ЄС і Україною*, яка в повному обсязі набула чинності у 2017 р. та завдяки якій Україна впевнено йде європейським шляхом;
- до підтримки надання Україні у 2017 р. безвізового режиму до Шенгенської зони;
- до надання Україні гуманітарної, технічної, фінансової та військової допомоги з боку світової спільноти; та
- до надання цього року Томосу про автокефалію Православній Церкві України.

Основним завданням СКУ залишається незалежна, територіально цілісна, демократична, реформована, сучасна європейська Україна.

СКУ й далі буде нагадувати світу про катастрофічні наслідки “*примирення*” з нацистським імперіалістичним режимом у минулому, а також застерігати від того, щоб світ ніколи не повторив таку помилку.

Я певний, що співпраця СКУ з Могилянкою у вищезгаданих актуальних питаннях буде лише на користь Україні та нашим інституціям. І тому пропоную створити при Києво-Могилянській Академії експертну раду, яка зокрема могла б працювати над такими питаннями, як дослідження доцільності різних реформ та їх покращення, протистояння російській дезінформації, сприяння адвокаційній роботі серед міжнародної спільноти для зміцнення державності України та розгляд правових шляхів для отримання компенсації від Російської Федерації за жахливі наслідки від її гібридної агресії проти України.

На завершення я ще раз дякую Президенту та Вченій раді Національного університету “Києво-Могилянська Академія” за надання мені високого звання Почесного доктора.

Я також вдячний керівництву та членству СКУ, які впродовж років віддано працювали для добра України, що так високо оцінила Могилянка.

Слова моєї надзвичайної вдячності належить моєму покійному батьку, а також мамі за виховання і постійні молитви.

Я дуже дякую своїм трьом дітям Меланії, Стефану і Софії за розуміння і підтримку.

Особливо я дякую моїй дружині Гані, яка сьогодні разом зі мною. Дорога Ганю, твоя любов і жертвність у нашому родинному житті та підтримка в моїй професійній і громадській діяльності уможлиблюють мені активно працювати для добра українського народу. За це щиро дякую тобі!

Шановні присутні!

Сьогодні Україна переживає не найлегші часи, і обов’язком кожного з нас є активно долучатися до її захисту і подальшої розбудови. Пам’ятаймо – майбутнє України в першу чергу в руках українського народу. Це покладає на всіх нас, а зокрема на талановитих студентів Національного університету “Києво-Могилянська Академія”

велику відповідальність перед наступними поколіннями, а також перед тими, хто століттями відстоював право нашого народу бути господарем на своїй землі.

І в цьому щасті нам Боже!

Слава Україні! Героям слава!

Евген Чолій

Президент Світового Конгресу Українців (2008-2018)

Київ, 11 жовтня 2019 р.